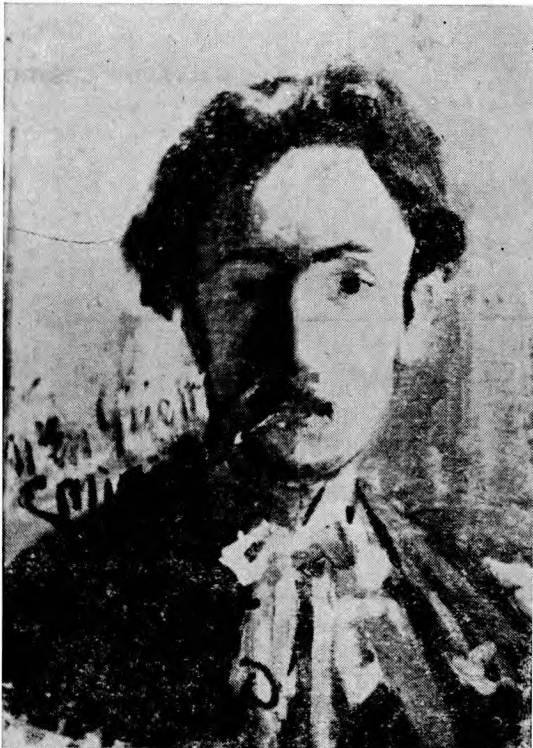

MIR AL CENTRE

MIR AL CENTRE MIR AL CENTRE MIR AL CENTRE

Joaquim Mir i Trinxet nasqué a Barcelona l'any 1873. Estudià pintura a l'Escola de Belles Arts. Malgrat la seva formació academicista i clàssica, Mir és tot el contrari del pintor de taller clos. El seu taller és l'aire lliure, com en el cas de Cezanne. Quan ha de fer un quadre agafa el cavallet i el planta a l'aire lliure. Allí, enmig de la natura, va copiant del natural els seus models.

La primera exposició de Mir a Reus se celebrà l'any 1928, al saló del Centre de Lectura,

amb un èxit esclatant de crítica i de públic, fins a l'extrem de dedicar-se-li un homenatge en l'àpat del qual es pronunciaren diverses al·locucions laudatòries per l'obra del pintor. Mir, agraït, regalà al Centre el quadre "Carrer d'Alforja". El contacte de Mir amb els cenacles culturals reusencs era, però, més antic. Havia ja pres part en diverses exposicions col·lectives fetes al Centre i la seva relació amb el grup modernista local degué ésser intensa. Una prova d'aquests contactes es troba al retrat d'Hortensi Güell, fet l'any 1895, durant l'estada del pintor a Madrid. L'any 1959, la secció d'art organitzà una exposició-homenatge a Joaquim Mir que fou molt visitada pel públic.

Ara hi haurà de nou la possibilitat d'admirar una extensa mostra —23 quadres entre pastels i aquarel·les— del qui, a judici de la crítica, és el més representatiu paisatgista de l'escola catalana. Potser ha estat Joaquim Mir qui millor ha captat els colors i la llum de la terra catalana; són les seves obres millors aquelles en què plasma, a l'aire lliure, les muntanyes i les valls, els arbres i els rius, els pobles i els núvols del país. Malgrat tot, quan es troba davant un home també el sap portar al llenç amb cos i caràcter, com ho demostra el vigorós retrat d'Hortensi Güell, obra per altra banda de juvenesa.

La pintura de Mir, feta a base de taques, costa sovint d'entendre. En els seus quadres es veu l'alegria del color però costa de veure la línia del dibuix, que malgrat tot existeix com es comprova en fer-ne una reproducció fotogràfica. Una prova de la difícil comprensió de la seva pintura és l'anècdota segons la qual l'obra "Jardi", de la col·lecció del Centre, estigué uns anys penjada de cap per avall.

El crèdit i el valor de la pintura de Mir va en augment; ho prova l'elevat preu que les seves obres obtenen al mercat artístic. Està valorada l'exposició actual en una suma superior als deu milions de pessetes tot i no sent les teles exposades una mostra del millor de la seva obra sinó un conjunt molt heterogeni.

P. A.